WASHINGTON D C

Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXV. Ч. 20. П'ЯТНИЦЯ, 27-го СІЧНЯ 1978 ЧЕТВЕР, 26-го СІЧНЯ 1978 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JANUARY 27, 1978 No. 20. VOL. LXXXV.

ПРЕДСТАВНИКИ ЦЕНТРАЛІ УККА ВІДБУЛИ ЗУСТРІЧ З МИТРОПОЛИТОМ УКЦ В ЗСА ВЛАДИКОЮ ЙОСИФОМ

Під час зустрічі представників УККА з Митрополитом УКЦ в ЗСА. На фото сидять (зліва): ред. Ігнат Білинський, проф. д-р Богдан Гнатюк, Владика Митрополит Йосиф Шмондюк, екзекутивний віцепрезидент УККА Іван Олексин та пані Христина Навроцька. Стоять (зліва): проф. д-р Петро Стерчо, о. канцлер Роберт Москаль, д-р Олександер Білик, проф. д-р Роман Максимович, Йосип Лисогір, мгр Іван Базарко і о. Андрій Бончак.

Ню Йорк (УККА). — В бажанні нав'язати контакт і співпрацю з новим Митрополитом Української Католицької Церкви у ЗСА, Преосв. Архиєпископом Йосифом Шмондюком, члени Президії Екзекутиви УККА відвідали тут Митрополита в пополудневих годинах в суботу, 14-го січня 1978 р., заторкуючи під час двогодинної авдієнції ряд питань церковного й громадського характеру, до яких висловився опісля Владика Митрополит.

У зустрічі з Митрополитом взяли участь члени Президії УККА; екзекутивний заступник президента Іван Олексин, мгр Іван Базарко, д-р Олександер Білик, ред. Ігнат Білинський, д-р Богдан Гнатюк, Йосип Лисогір, д-р Роман Максимович, п-ні Христина Навроцька і д-р Петро Стерчо, голова місцевого Відділу УККА. Неприсутніми, з причини хвороби, були президент УККА д-р Лев Добрянський і заст. президента о. митрат Мирослав Харина.

У зустрічі взяли теж участь о. шамбелян Роберт Москаль, канцлер, та о. Андрій Бончак.

Після привітання й вислов і побажань новому Митрополитові від Централі УККА, що їх склав п. Іван Олексин, та після короткого з'ясування основних завдань УККА мгром Іваном Базарком, екзекутивним директором УККА з підкресленням довготривалої співпраці між УККА та Владиками й Духовенством у минулому, члени Президії УККА порушили ряд проблем громадського й церковного життя, в цьому — справи Патріярхату й Української Католицької Церкви в Україні, українського парафіяльного шкільництва та навчання катехизму в українській мові, збереження української національної окремішности, розвитку української культури, оборони національних і людських прав українського народу в Україні, дальшої діяльности ЗУАДК тощо, в аспекті ділової співпраці і взаємної допомоги між церковними і громадськими проводами.

Дякуючи за побажання

(Закінчення на ст. 4-ій)

Українці взяли участь в інавґурації губернатора Ню Джерзі

Трентон, Н. Дж. — Група українських активістів Демократичної партії взяла участь в інавґурац'ї переобраного губернатоьа Ню Джерзі Брендана Бирна, яка відбулася тут у вівторок, 17-го січня. Членами інавґураційної комісії були Йосип Лисогір, головний предсідник УНСоюзу, який є рівнож членом Крайового комітету Демократичної партії з рамени її українських активістів, і п-і Камілія Смородська.

Крім них, в інавґураційних церемоніях і в бенкеті взяли участь: Микола Бродський, Михайло Матіяш, Михайло Вархол, адв. Константин Ваньо, д-р Юрій Тритяк, всі з дружинами, як рівнож адв. Мирослав Смородський, адв. Роберт Челок та інж. Зенон Онуфрик. В програмовій бенкетовій книжці відмічено численних осіб, серед них Й. Лисогора і М. Матіяша, які значно причинилися до перевибору губернатора Бирна.

Як відомо, у передвиборчій кампанії губернатор Бирн, в зустрічах з українцями цього стейту та в писемному опитнику, висловився за піддержкою акцій в обороні прав людини та українськах політв'язнів в СССР, за перевіренням можливости фінансової допомоги школам українознавства та за встановлення посту дорадника або дорадчої комісії для етнічних справ.

Юліяна Осінчук цієї суботи матиме концерт в Ню Йорку

Ню Йорк. - Юліяна Осінчук, молода українська піяністка, яка працює над докторатом у відомій музичній школі Джулліярд, виступить з концертом композицій Шопена на запрошення Фундації Косцюшка тут в суботу, 28-го січня, в год. 7:30 увечері. Фундація міститься при 15 схід 65-та вулиця.

Юліяна Осінчук

Ю. Осінчук, яка почала свою кар'єру на 11-му році життя концертом в Карнеґі Голл в заступстві тодішньої своєї учительки Джін Касадесус, студіювала рівнож в музичній консерваторії в Парижі і здобула ряд нагород і відзначень. За Ю.Осінчук ряд концертів в Ню Йорку, Чікаго, Філядельфії, Детройті, Лос Анджелесі та в містах Европи. Її теперішньою учителькою є Надія Райзенберг.

Картер підписав доручення щодо реорганізації розвідки

Вашінґтон. — У вівторок, 24-го січня, президент Джіммі Картер, у присутності віцепрезидента Волтера Мондейла, адмірала Стенсфілда Турнера, який заразом є головою Центральної Розвідчої Аґенції (Сі-Ай-Ей) і директором цілого розвідчого сектора ЗСА, та чільних членів Конґресу, підписав екзекутивне доручення відносно реорганізація діяльности і структури американського розвідчого сектора.

Згідно з дорученням, що його Конґрес хоче також затвердити як закон, будуть створені додаткові аґенції, які наглядатимуть над діяльністю розвідчого сектора, як теж ввійдуть в життя нові напрямні щодо „дозволеної і недозволеної'' діяльности Сі-Ай-Ей, Федерального Бюра Інвестиґації(Еф-Бі-Ай) та інших організацій, які займаються розвідкою і контррозвідкою. Доручення також дещо збільшує повновласті адмірала Турнера, бо відтепер він матиме більший голос щодо бюджету всіх розвідчих аґенцій, як рівнож щодо розподілу праці та координації діяльности всіх частин розвідчого сектора.

Реорганізацію розвідчого сектора запропонував ще попередній президент Джералд Форд, коли виявилося, що окремі аґенції надуживали деякі свої повновласті, зокрема порушували „право недоторканости особи'' американських громадян і чужинців-мешканців ЗСА підслухуванням їхніх телефонічних розмов, відкриттям приватних листів тощо, коли їх підозрівали в підривній чи шпигунській діяльності на користь Совєтського Союзу чи іншої ворожо наставленої до ЗСА держави. Цю ініціятиву президента Форда перебрав президент Картер і минулого вівтірка підписав згадане екзекутивне доручення, в якому 8 із 26-ох сторінок займають питання „дозволеної і недозволеної діяльности'' розвідчого сектора.

Доручення встановляє, що генеральний прокуратор ЗСА матиме право вирішувати, чи розвідчі аґенції додержуються законів, які стосуються їхньої діяльности, а всі „засекречені слідкування'' за особами, що їх підозрівають у шпигунстві, мусять одержати апробату президента і генерального прокуратора ЗСА. Крім того, координація діяльности цілого розвідчого сектора відтепер буде в руках спеціяльного комітету Крайової Ради Безпеки, головою якої є д-р Збігнєв Бжезінськi. Він також очолюватиме згаданий комітет.

Під час підписання екзекутивного доручення, президент Картер висловив повне довір'я до адмірала С. Турнера, заперечуючи таким чином поголоски, що між Президентом і Турнером існують поважні розбіжності в поглядах і що Турнер може бути усунений з його постів.

Хоча сам Турнер не висловлює опозиції до екзекутивного доручення, то багато інших працівників розвідки і контррозвідки ЗСА твердять, що деякі обмеження, зокрема втягнення президента і ґенерального прокуратора ЗСА в щоденну діяльність розвідчого сектора, дуже послабить ефективність американських розвідчих і контррозвідчих організацій.

Між іншим, обидві Палати Конґресу незабаром мають розглядати ще один законопроєкт в справі обмеження повновластей розвідчих аґенцій, зокрема обмеження їхньої „засекреченої діяльности'' відносно здогадних шпигунів.

Проголошення Дня Української Незалежности в Нюарку

Мейор Кеннет Гібсон (другий справа) вручає проклямацію Богданові Дацківському, голові української делеґації, в присутності її членів.

Нюарк. — З нагоди 60-річчя проголошення відновлення Української Державности, мейор цього міста, Кеннет Ґібсон, назначив неділю, 22-го січня, „Днем Української Незалежности'' в спеціяльній проклямації, яку він підписав в четвер, 19-го січня, у своєму бюрі в присутності делеґації представників місцевих українських організацій і шкільної молоді. Для урочистого відмічення цієї знаменної події в історії України, мейор Ґібсон заявив, що український прапор повіватиме поруч американського на ратуші міста впродовж цілого тижня. Заплянована на п'ятницю, 20-го січня, церемонія піднесення прапорів була перенесена на понеділок, 23-го січня, з уваги на сніговію, яка дослівно спаралізувала північносхідне побережжя країни.

Українську делеґацію представників організацій, які працюють в рамках місцевого відділу УККА, очолював Богдан Дацківський, а поодиноких осіб представив мейорові адв. Нестор Олесницький, член управи відділу УККА. Присутній був рівнож о. Михайло Кучмяк, ЧНІ, парох української католицької церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку. Делеґація включала представників СУМА, ООЧСУ, „Молодої Думки'', 72-го і 32-го відділів СУА, Українських-Американських Ветеранів (станиця Ч. 16), Українського Вільного Козацтва, Українського Демократичного клюбу та учнів парафіяльної школи.

В неділю, 22-го січня, місцева українська громада відмітила 60-річчя Української Державности апелем молодечих і комбатантських організацій, Богослуженнями в церквах в намірен ні українського народу і святочним концертом в пополудневих годинах в залі середньої школи Ірвінґтону. На будинках українських установ повівали в цей день українські та американські прапори. Помимо поганої погоди, участь у святкуваннях була численна.

Полк. М. Г. Кравців найменований на директора бойової стратегії

Полк. М. Г. Кравців

Форт Манро, Вірджінія. — Полковник Микола Г. Кравців, ветеран в'єтнамської війни, в якій він був поранений і здобув три відзначення за хоробрість, був найменований на становище директора в головному штабі для бойової стратегії. Його головним обов'язком є вироблення і селекція майбутніх тактичних плянів для американської Армії — інформує командування цієї Армії в спеціяльному пресовому повідомленні. Полк. М. Г. Кравців координуватиме ці пляни у співпраці з іншими частинами військових з'єднань ЗСА та зі збройними силами держав Північно Атлянтійського Союзу (НАТО).

Полк. М. Г. Кравців був кадетом американської Військової Академії у Вест Пойнті, Н. Й. Він рівнож закінчив студії в університеті Джорджа Вашінґтона. Крім служби у В'єтнамі, полк. Кравців був одним із обсерваторів Об'єднаних Націй під час війни на Середньому Сході в 1973-му році. Він одружений з Христиною з дому Квасовською і є батьком двох дітей, Марії-Лесі та Андрія.

Полк. Кравців є сином п-і Неонілі і св. п. ред. Богдана Кравцевих.

Катастрофа совєтського шпигунського сателіта предметом міжнародної дискусії

Вашінґтон/Оттава. — Як уже коротко у „Свободі'' інформовано, над західньою Канадою розлетівся совєтський міжпростірний шпигунський сателіт „Космом-954'' з атомовим реактором, який мав за завдання слідкувати за рухом американських, канадських та інших воєнних кораблів. Щоб не тривожити народи світу і не застрашувати їх можливістю атомової радіоактивности, уряди держав, а в першу чергу Білий Дім, вважали за відповідне держати цю справу у строгій таємниці, хоч про можливості катастрофи совєтського сателіта Вашінґтон поінформував уряди держав, бо військові спеціялісти не знали де саме впаде совєтський повітряний шпигун. Як тільки стало відомо, що з совєтським сателітом не все в порядку, Збігнєв Бжезінськi, голова Крайової Ради Безпеки, ввесь час вів переговори з амбасадором СССР Анатолієм Добриніним, щоб встановити усталкування корабля і відповідно приготовитися до охоронних акцій. Пентагон зі свого боку поробив усі привентивні заходи, включно з мобілізацією відповідних технічних протиатомових апаратів, якщо б треба було рятувати загрожене населення у цьому районі, де впаде сателіт. На щастя „Космос—954'', падаючи над західньою Канадою, загорівся в повітрі і, як дотепер стверджують спеціялісти, нікому покищо не загрожує атомова радіоактивність.

Дискусія над цим випадком, до речі першим найсерйознішим від часу кружляння повітряних сателітів, продовжується, бо деякі атомові спеціялісти висловили своє „але''. Деякі з них твердять, що 100 фунтів радіоактивного урану, який знаходився на „Космосі-954'',якщо б він стикнувся з землею, може становити смертельну небезпеку для людей і взагалі живих сотворінь у малій частині північнозахідньої Канади. Якщо однак атомовий реактор згорів в повітрі, так як твердять військові знавці, то немає причини до побоювань. Реймонд Джонсон, речник Аґенції збереження довкілля, яка включає також радіоактивні випромінювання, заявив, що про атмосферу не слід турбуватися, бо вона й так вже насичена радіоактивним матеріялом. Канадські вчені, а особливо Джон Мек Доналд з Альбертійського університету, який знаходиться недалеко місця розбиття совєтської ракети, твердить, що треба стосувати обережність і перестерегти населення перед дотиками знайдених кусків розбитого сателіта. Дотик до такого матеріялу може спричинити повільну смерть людини на протязі одного тижня. Совєтське пресове аґентство ТАСС твердить однак, що усі совєтські сателіти забезпечені самознищуючими механізмами, які спалюють атомові реактори у випадку катастрофи 100.000 стіп над землею.

У міжчасі канадські військові і атомові спеціялісти, користуючись спеціяльними протиатомовими апаратами, допомагають американським спеціялістам визбирувати куски розбитого совєтського сателіта. Президент Картер потелефонував прем'єрові-міністрові Трудо у вівторок, 24-го січня ц. р. о год. 7:15 ранком, що „Космос — 954'' правдоподібно впаде над територією Канади. Після катастрофи Барнетт Дансон, міністер оборони в канадському уряді, скликав пресову конференцію і заявив, що Канада піднесе цю справу на міжнародному форумі і домагатиметься, щоб держави, які запускають сателіти, гарантували безпеку країнам. Офіційні чинники канадського уряду заявили, що Совєтський Союз не перестеріг офіційно Канади перед можливістю випадку. Трудо відмітив, що він одержав інформації з Вашінґтону. Мовчанка Москви обурила також інші країни світу, які були загрожені совєтським сателітом.

Туреччина зменшує свої збройні сили на Кипрі

Анкара, Туреччина. — Ройтер інформує, що речники турецького уряду повідомили у вівторок, 24-го січня ц. р. про скорочення своїх збройних сил на Кипрі на чергових 500 вояків, щоб таким способом спричинитись до відпруження атмосфери між Туреччиною і Грецією, в руках яких лежить доля острова. Минулого місяця Туреччина відтягнула 700 вояків, збільшуючи тим самим число відтягнених вояків до 14.200 від часу турецької інвазії на Кипр в 1974 році. Помимо систематичного відтягування, Туреччина все ще держить на Кипрі біля 29.000 вояків, які контролюють 36 відсотків території. Турецьке населення Кипру становить 18 відсотків населення.

„РАДІО СВОБОДА" І „РАДІО ВІЛЬНА ЕВРОПА" ЗАПРОПОНУЮТЬ ВАТАЖКАМ СССР ВИСТУПИТИ НА ЇХНІХ ПРОГРАМАХ

Вашінґтон. — Рада Міжнародних Радіопередач, очолювана Джоном Ґроновским, колишнім амбасадором ЗСА до Польщі і колишнім директором поштової служби ЗСА, передала президентові Джіммі Картерові пропозицію, щоб запросити верховодів Совєтського Союзу та його сателітів у Східній Европі, щоб виступили на програмах радіовисилень „Радіо Свобода" і „Радіо Вільна Европа", які пересилають програми до тих комуністичних держав і підпадають під контролю згаданої Ради. Про цей плян Ради поінформовані вже американські амбасади в Москві та всіх інших столицях комуністичних держав Східньої Европи.

„Радіо Свобода" передає програми до Совєтського Союзу кільканадцятьма мовами, між ними і українською, а „Радіо Вільна Европа" надає передачі до сателітів Совєтського Союзу.

Совєтський уряд, як теж уряди сателітів СССР закидають, що передачі згаданих радіовисилень — це „пропаґанда" і Совєтський Союз, Чехо-Словаччина та Болгарія стараються заглушувати всі програми згаданих станцій, Польща застосовує методу„селективного заглушування", тобто заглушує деякі програми, а Мадярщина і Румунія протягом останніх кількох років перестали заглушувати передачі цих радіовисилень.

Рада Міжнародних Радіопередач пропонує запросити комуністичних ватажків виступити на тих радіостанціях, щоб дати їм змогу відповісти на вістки і коментарі, які комуністичні власті називають „пропаґандою", хоча директор Ґроновскі зазначує, що „Радіо Свобода" і „Радіо Вільна Европа" надають тільки точні інформації і об'єктивні коментарі, а не пропаґанду. Ґроновскі також надіється, що запрошення для комуністичних ватажків може переконати їх припинити, або принаймні зменшити заглушування передач цих станцій.

Як відомо, минулого року президент Джіммі Картер виголосив сильну підтримку для тих радіостанцій, зазначуючи, що вони сповняють важливе завдання „вільного обміну думками, ідеями та інформаціями" тобто обміну, що його ґарантують Гельсінкські домовлення. Уряд президента Картера вже призначив додаткові фонди для „Радіо Свободи" і „Радіо Вільна Европа", зокрема на розбудову сильніших трансмітерів, щоб передачі цих радіовисилень проходили крізь заглушування з боку комуністичних урядів.

Українським політв'язням погрожують новими присудами

Ню Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — Передаємо вийнятки з самвидавного запису щоденних подій у 36 зоні Пермського табору. Запис охоплює події від липня до жовтня 1977 року.

19 липня — Калинець і Гриньків питали Журавкова, на якій правній основі запроторили Попадиченка і Личака в ШИЗО на строк довший ніж 15 діб — без перерви.

Лікар Петров сказав Сапелякові, що „я не маю чим вас лікувати, бачите, шафа з медикаментами порожня, є тільки йодина й подібне''.

26 липня — Світличний попросив Петрова, щоб той зміряв його тиснення крови. Лікар, ствердивши, що тиснення дуже високе, не сказав яке й не записав у медичну картку.

29 липня — відбувся загальний обшук зони (обшук переводили кагебісти Тюмач, Аґраносов і Черник та офіцери на сторожі табору); переглядали речі, обкопували землю навколо бараків. Нічого суттєвого не забрали.

2 серпня — Сапеляка позбавили побачення (два рапорти за невиконання норми праці) й один за те, що він ішов зоною без шапки на голові (він її мав у кишені). Нелитович, який завідує побаченнями, при цьому радісно усміхався.

4 серпня — Зальмансон, Калинець, Ковалів і Плумпа вислали начальникові табору заяву з приводу погрози Нелитовича запроторити Сапеляка в ПКТ.

5 серпня — Майор Федоров, зайшовши у приміщення де був Ковалів, на привітання останнього відповів: „Чому не вітаєтеся?'' (причина для карного рапорту).

8 серпня — Федоров і Нелитович викликали Світличного, Ковалева і Плумпу в справі погрози післати Сапеляка в ПКТ. Вони заперечили, наче б робили такі погрози. У розмові зі Світличним їх тон був дуже агресивний, йому погрожували, а Плумпі навіть грозили „добавити строк'' (слова Федорова).

9—10 серпня — Каґебісти — капітан Гончар (з Києва), Черняк і Утиро викликали багатьох українських в'язнів на розмови. Вони погрожували Світ-

(Закінчення на ст. 3-ій)

Зловживання психіятрією в СССР і сателітах буде темою панелю в Ню Йорку цієї неділі

Ню Йорк. — В цю неділю, 29-го січня, тут у приміщеннях „Товариства для справ етичної культури" при 2 Захід 64-та вулиця відбудеться панель на тему: „Психіятрична репресія в Східній Европі", в якому візьмуть участь психіятри, які ще недавно практикували в Совєтському Союзі та інших комуністичних державах — сателітах Москви, як також видатні американські психіятри. Початок — 4-та год. по пол., а вступ вільний.

На панелі промовлятимуть: д-р Маріна Войханская, колишній психіятр в Ленінграді, СССР; д-р Атванділ Папіяшвілі, колишній психіятр в Тбілісі, Грузія; д-р Ева Дубска-Папіяшвілі, колишній психіятр в Брно, Чехо-Словаччина; д-р Джек Вайнберґ, президент Американської Психіятричної Асоціяції; д-р Роберт Джей Ліфтон, професор Єйльського університету; Едвард Л. Еріксон, голова Товариства для справ етичної культури.

Промовці обговорюватимуть такі питання, як: стан психіятрії в Східній Европі після Беоґрадської конференції, висновки з міжнародних свідчень ім. Сахарова в Римі, діяльність Світової Психіятричної Асоціяції щодо припинення зловживання психіятрією в СССР і подібне.

Спонзорами панелю є Американська Психіятрична Асоціяція — Відділ Ню Йорк, Комітет оборони совєтських політичних в'язнів і Товариство для справ етичної культури.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Брежнєв сердиться

Німецька газета „Ді Вельт", а за нею також й інші західньоевропейські газети обширно інформували минулого тижня про сердитість і погрози совєтського ватажка, генерального секретаря ЦК КПСС і голови Президії Верховної Ради СССР Леоніда І. Брежнєва, виявлені його гострим і незвичним на Заході тоном листа, розісланого членським державам Північно-Атлянтійського Оборонного Союзу (НАТО) і державам учасницям Гельсінкської Конференції. У листі совєтський диктатор, вмішуючись у внутрішні справи чужих країн, не тільки сердиться на З'єднані Стейти Америки і особисто на президента Джіммі Картера за досліди над невтронною бомбою, але також погрожує консеквенціями тим країнам, які погодяться на включення цієї ефективної атомової зброї у їх оборонну систему, кажучи, що Совєтський Союз може заареґувати „у свій спосіб", якщо президент Картер рішиться продовжувати експерименти з тією бомбою та якщо Білий Дім накидатиме цю зброю своїм союзникам з НАТО.

Очевидно, що як тільки інформація про погрозливого листа продісталася „на денне світло", керівники НАТО і дотичні держави мусіли зайняти до цього відповідне становище. Речник боннського уряду признався, що такого листа одержав також канцлер Західньої Німеччини Гельмут Шмідт, але відмовився від дальших коментарів. Натомість генеральний секретар НАТО д-р Джозеф Лунс заявив у понеділок, 23-го січня ц. р., що він „здивований" листом совєтського ватажка, бо фактично Совєтський Союз ввесь час приспішеним темпом розбудовує свою мілітарну силу, яка становить дуже поважну загрозу не тільки для Західньої Европи, але для західнього світу взагалі. Згідно з об'єктивними оцінками спеціялістів, — додав д-р Лунс, — збройна сила СССР далеко перевищує потреби власної оборони і на неї СССР витрачає аж 13 відсотків своїх національних прибутків, в порівнянні з 5-ма відсотками, що їх витрачають на оборонні цілі членські держави НАТО. Також спеціялізована преса Заходу й інші західні організації, які слідкують вже від довшого часу за посиленим зброєнням в Совєтському Союзі, звертають увага на розвиток, ба навіть продукцію нової совєтської зброї, наприклад, лазерних стрілен для нищення міжпросторних сателітів, але з цього приводу ні один західній муж не написав до совєтських верховодів погрозливих звернень і листів із застрашуванням відплати, як це робить комуно-московський ватажок Брежнєв.

Щоб відвернути увагу народів світу від совєтського посиленого зброєння і такого ж зброєння Варшавського Пакту, комуно-московські диктатори кажуть, що загрозу війни становить „імперіялістична реакція", яка, мовляв, докладає усіх зусиль, щоб протиставитися процесам розр'ядки у світі. Про це, що якраз СССР використовує політику детанту для своєї пропаґандивної кампанії і зброєння, совєтські чинники і контрольована ними преса мовчить. Добре однак сталося, що за посередництвом політичних аналітиків, військових спеціялістів і розвідчих аґенцій вільного світу Захід вже достатньо запізнався з перфідною тактикою комуно-московських імперіялістів і усвідомив собі, що їхні „мирні" пропозиції не заслуговують на увагу. У Пентаґоні знають, що ЗСА не сміють допустити до переваги совєтської збройної сили, бо це могло б стати початком совєтської аґресії на вільні країни світу. Знає про це Брежнєв і тому сердиться.

Совєтська інтервенція в Сомалії

Минулого тижня сомалійська розвідча служба поінформувала закордонних кореспондентів, що до Етіопії, яка стоїть у війні із Сомалією, потаємно прибув міністер оборони Совєтського Союзу маршал Дімітрій Устінов і у столиці Етіопії, Аддіс Абебі, відбув довшу нараду з високими старшинами етіопійської армії і міністром оборони Куби, Раулем Кастром, який також „припадково" опинився в Африці. Згідно з опінією сомалійського уряду, ціллю цієї зустрічі комуністичних авантурників в Етіопії, на яку, до речі, мало звернула увагу західня преса, було підготовити інвазію комуністичних реґулярних військ і партизанських частин на Сомалію, щоб таким чином примусити її припинити воєнні дії проти прокомуністичної Етіопії, а може навіть, в залежності від того, як буде реаґувати вільний світ, встановити там прокомуністичний уряд.

Уряд СССР натомість, довідавшись про обвинувачення, категорично заперечив сомалійські „видумки" про інвазію, а совєтське пресове аґенство ТАСС заперечило також повідомлення, що міністер оборони СССР Устінов брав участь у якійнебудь нараді, ціллю якої є поширення воєнних дій. „Неправдиві твердження президента Сомалії Мохаммеда Сіяда Барре є звичайним наклепом на Совєтський Союз й інші соціялістичні країни", — заявляє ТАСС.

Як це у таких випадках звичайно буває, совєтські верховоди, обороняючись перед закидами, повели сконцентровану контратаку проти сомалійського уряду, який, на їхню думку, виславши реґулярне військо до південно-східньої частини Етіопії, допустився інвазії на чужу територію в наслідок чого виникла, мовляв, війна між обома країнами. Комуно-московські верховоди навіть не оправдуються за доставу великої кількости зброї для Етіопії, натомість кажуть, що до Сомалії постійно напливає американська зброя, яку пересилають туди альянти З'єднаних Стейтів Америки на Близькому Сході в „непозначеному опакуванні".

З офіційних становищ Білого Дому і Пентаґону відомо, що З'єднані Стейти Америки відкинули прохання Сомалії про доставу американської зброї, а речники Державного департаменту заявили навіть кореспондентам, що зброя ЗСА в Сомалії під теперішню пору могла б бути „оливою на горіючий вогонь". Значить, совєтські пропаґандисти знову покористувалися звичною для них неправдою і перекрученими інформаціями, можливо, щоб заглушити цим апель уряду Сомалії до цілого світу, а головно до приязних сомалійському народові урядів, щоб вони допомогли Сомалії перетривати кризу і не допустили комуністичних авантурників до чергової інвазії на чужу країну.

Сов'єтські крутійства, спростовання, поїздка маршала Устінова тощо вже не викликали більшого зацікавлення у світовій пресі. Виглядає, що Захід вже добре знає вартість комуно-московської інформації.

Я. Гайвас

КОНЦЕПЦІЇ І РАМОВИЙ ПЛЯН ДІЯЛЬНОСТИ СКВУ

I

Роля і функції СКВУ

Минуло десять років від Першого Світового Конґресу Вільних Українців, який відбувся 1967 р. в Ню Йорку. Конґрес цей створив постійний орган, очолений на протяг однієї каденції Секретаріятом і його Президією, що став екзекутивою. Перший Конґрес був величезним здвигом українців поза Україною сущих і очевидним успіхом. Цей Конґрес показав, якою великою є потреба створити загальний суспільно-громадський центр української діяспори. Згідно з рішенням цього Конґресу, впроваджено ротаційну систему для Секретаріяту, яку Другий Конґрес змінив і призначив Торонто на осідок Екзекутиви.

Для організації такого центру час і умови повністю були визріли, українські громади в цілому світі бажали цього і готові були всіма доступними їм засобами його підтримати, визнати його своїм найвищим суспільно-громадським авторитетом. Центр був подуманий — зрештою, в існуючих об'єктивних умовах він іншим бути й не міг — як добровільне зговорення різних крайових централь і репрезентацій та різних організацій і установ для переведення намічених ними їм усім спільних завдань. Щось у роді вільної конфедерації, чи конференції.

Згадані вгорі — постава української громадськости діяспори і елястичні організаційні форми — облегшували велике і нелегке завдання ініціяторів і організаторів цього діла. Кожному зразу було ясно, що сама організаційна робота забере місяці і роки, бож оце вперше в житті українського народу його вітки, розкидані по цілому світі, по різних країнах і континентах, бралися спільними зорганізованими в загально-світовому маштабі, зусиллями виконувати функції, спрямовані в трьох життєво для них найважливіших напрямках: а/ розбудова українського життя в Україні і поза залізною заслоною та активна допомога і участь у визвольній боротьбі українського народу, б/ розбудова і зміцнення українських громад в усіх країнах світу, в/ перетворення їх у зовсім новий для нас тип суспільного тіла, національно-культурну спільноту, спаяну переводженням в життя завдань, що охоплюють усі його ділянки.

У процесі звершування такого всебічного і складного завдання постійно будуть потрібні доповнення, уліпшування, новизна і зміни. Йдеться бо про щось, що ні в якому разі не може обмежитися до формально-репрезентаційних функцій, але про ділову формацію, яка стала б силовим чинником, який буде відчутний як в Україні і поза залізною заслоною, так і в цілому світі. Такий широкий діяпазон завдань міг би на перший погляд видаватися неможливим до здійснення. Але коли зважити, що СКВУ побудований на організаціях двох мільйонів українців у світі і має всебічну підтримку тих двох мільйонів, тоді стає ясно, що так широко задумані завдання є зовсім у межах реального і можливого, якщо, очевидно, підійти до тих завдань правильно і якщо в дійсності об'єднати довкруги них всі наші сили, розсіяні по країнах вільного світу.

Фактом, що скріплював ці спрямування, було важке положення в Україні, докраю посилений наступ російського імперіялізму, який доходить до свого апогею в сучасній його найвищій, остаточній і останній фазі внутрішнього розвитку, через що потреба протиставитися йому всіма нашими силами для української людини очевидна й невідклична.

Фундаментальне завдання перетворення українських громад у світі у функціональну, а не тільки чуттєву, чи світоглядову цілість вимагало й вимагає, крім величезних організаційних зусиль, ще й глибокої всебічної раціоналізації, осмислення, обґрунтовання та зформулювання його головних аспектів. Щоб уже більше не повертатися до цього питання, слід зазначити на цьому місці, що саме в цьому відношенні зроблено дуже мало, рішуче замало. Фактично ще навіть не започатковано серйозної дебати для обговорення тих найосновніших завдань, а тільки порушено спорадничо деякі з них. А минув уже дев'ятий рік від постання СКВУ і без сумніву було багато часу, щоб цим зайнятися. Одначе чинники СКВУ, а зокрема його Секретаріят, цього не видвигнули перед нашим суспільством та перед покликаними для цього існуючими органами й установами, а існуючі формації також цим не зайнялися.

Не міг проявити своєї ініціятиви в цьому напрямі і український політичний світ, який переживає принципові і структуральні внутрішні труднощі і мусить усю свою увагу присвятити розв'язці наглячих проблем, які зумовляють його дальшу езгистенцію.

Теперішній стан СКВУ

Як з одного боку наша громада бажає і прагне, щоб СКВУ, ця центральна суспільно-громадська установа, була справжнім авторитетом і справжньою силою, так з другого боку є в цій же громаді щораз глибші сумніви щодо реальности цього. Основною причиною цих зростаючих сумнівів є неприсутність СКВУ в терені, брак відчуття його допоміжної і координуючої руки, брак будь-яких тривалих нормуючих акцій, брак пляново ї ініціятиви. Коротко: впливи СКВУ маліють, а з ними і надії, що це в ближчому майбутньому зміниться.

(Продовження буде)

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

УНСоюзу!

Іван Овечко

СВУ — ФАКТ ЧИ МІТ?

Горе нації, що не знає своєї історії. А із заголовка цієї статті виходить, що таки не знаємо. Чи, може, це не знає лише автор цієї статті? На жаль, не тільки він. Якщо вірити автентичности матеріялів, поданих у Бюлетені ч. 55/451 з 1-го грудня 1977 р., що його видає Спілка Визволення України в Брукліні, відбитка з набору, готового до друку в Енциклопедії Українознавства про СВУ в Україні, каже, що правди й автори того майбутнього гасла в ЕУ не знають...

Я особисто мав свого часу прикрий досвід із еміґраційною СВУ, яка, між іншим, і досі не відкликала надрукованої неправди. Не захоплююсь деякими словами, зворотами і взагалі формою деяких тверджень про деяких людей і деякі справи і в згаданому бюлетені. Але матеріяли в цьому числі настільки інтриґуючі, що питання — СВУ в Україні — це факт чи міт? — само по собі напрошується кожному. І тут йдеться не про особисті справи, а про справу всеукраїнського, історичного характеру, про яку не можна промовчати.

Коли відбувався процес над діячами СВУ в Харкові, я бігав тоді ще в коротких штанцях. Тепер бігають у таких же штанцях уже мої внуки, а я ще не знаю, чи СВУ — це факт чи большевицька провокація, хоч прочитав на ту тему таки багатенько публікацій. І якщо згадана відбитка з набору для ЕУ автентична та якщо таке справді буде надруковане, я знатиму про СВУ не більше, не менше, ніж перед тим. І не було б великої трагедії в тому моєму незнанні (а скільки таких, як я?!), коли б і в ЕУ було ясно написано: не знаємо і крапка. Атож написано там: „У літературі переважає думка...", „Найправдоподібніше буде припустити, що..." і т. п. зовсім не „українознавські" твердження для Енциклопедії Українознавства.

Еміґраційна СВУ, як звичайно, дуже гостро зареагувала в своєму бюлетені, наводячи цілий ряд матеріялів, які мали б ствердити зовсім протилежне, ніж це буде в ЕУ, тобто, що СВУ існувала як політична визвольна організація в Україні. Цікаво при цьому відзначити, що й ДЦ УНР, згідно з матеріялами в тому ж бюлетені, стоїть на позиції існування такої організації, зокрема президент УНР в екзилі М. А. Лівицький, віцепрезидент М. Степаненко та інші, що підписали свого часу звернення до українського громадянства на батьківщині і на чужині в 45-річчя процесу. З другого ж боку, К. Туркало, що виступає в пресі як одинокий уцілівший після того процесу підсудний та якого еміґраційна СВУ змальовує в зовсім іншому світлі, твердить, що такої організації не було, що то була большевицька провокація, щоб знищити українську інтеліґенцію...

От і розбирай!

Поминаючи тон і деякі, може, не цілком підставні обвинувачення на адресу деяких осіб у цьому бюлетені СВУ, не можна закрити очі українському громадянству на не зовсім відповідне науковій публікації, якою є ЕУ, гасло про СВУ: якщо автори гасла не знають повної правди (а з тексту видно, що вони не знають!), то як можна було будувати гасло на твердженнях лише тих, що заперечують існування СВУ як організації в Україні? Чому ж не використано й матеріяли тих, що стверджують існування СВУ? Де ж науковий об'єктивізм у такій поважній справі? На основі яких даних написано там, що така то думка „переважає", а іншу думку має тільки „дехто"? Чи ж такого роду історичні події розцінюються „кількістю голосів" „за" і „проти", а чи, може, міряються мірилом достовірности й удокументованости тверджень? Підписаний під гаслом автор міг би (і ще може та, сподіваємось, зробить це) змінити дещо в тому гаслові так, що воно не матиме присмаку однобічности трактування цього преважливого питання, залишаючи питання відкритим для майбутніх істориків і дослідників. Бож навіть на основі отієї багатої бібліографії, вміщеної внизу гасла ЕУ стоїть на роздоріжжі: СВУ — факт чи міт? А раз так - те „роздоріжжя" мусить бути виразне, без отого, яка думка „переважає" або що буде найправдоподібніше „припустити". Якщо не знаємо достовірної правди, не знаємо певної сторінки своєї власної історії, не гріх буде про це виразно признатися навіть в енциклопедії, хоч і горе нації, що не знає своєї історії...

Степан М. Горак

МЮНХЕНСЬКИЙ ПРОЄКТ

Завелося так в академічному світі, що протягом літа студенти, як і професори, залишають університетські мури та викладові кімнати, щоб десь зникнути в надрах природи, переживань, відпруження і мандрівок. Це не тільки гарно, але і корисно для здоров'я та ума, бо і скільки можна видержати напруги та тиску різних обов'язків? Так робить велика більшість, якій звичайно завидують ті, що мусять з різних причин остатися в університетах, архівах, бібліотеках та інших місцях наукових дослідів або студій.

Одначе, маючи на увазі дійсність, в якій нічого на цьому світі не є абсолютно задовільним, можна погодитися з дещо скептичною думкою щодо повного вдоволення тих, що залишають університетське життя на повних три місяці, як і тих, що продовжують без перерви „гризти книжку". Наділі одні і другі раніше чи пізніше починають відчувати пересичення і часто навіть в підсвідомості бажають повороту до своїх зайнять або зміни в случаю тих, що забули відпочити.

В тих досить невідрадних обставинах українська студентська молодь має ще третій, кращий вибір: сполучити в одне — науку і відпочинок в гарному Мюнхені, в культурному середовищі Европи і в привітних приміщеннях Українського Вільного Університету. От ідеальне літо 1978 року!

За ініціятивою Українсько-Американської Асоціяції Українських Професорів, Центральний Мічіґенський Університет разом з Українським Вільним Університетом підготовляють спільну сесію Високошкільних Студій у липні-серпні 1978 року. Виклади відбуватимуться в двох тритижневих сесіях: перше — від 3-го до 21-го липня і друга від 24-го липня до 11-го серпня. Програма викладів включає літературу, історію, економію і політичні науки. Студенти можуть забезпечити собі перенесення кредитів до їхніх університетів, і в тому напрямку пороблено вже відповідні старання.

Крім авдиторного навчання, передбачається також подорожі, відвідини імпрез, міжнародних установ в Бельгії, Австрії і Німеччині та зустрічі з професорами і студентами европейських університетів.

Така програма студій відома вже як „Мюнхенський проєкт", є достосованою до американських та канадських практик і має за ціль впровадити українських студентів в ширший науковий та культурний світ. „Мюнхенський проєкт" є також подуманий як

(Закінчення на ст. 3-ій)

Іванна Савицька

З МОГО ВІКНА

Ви жалуйте, друже, що не живете ось-тутечки в будинку Павла Гука, в Джерзі Сіті.

З вікна п'ятнадцятого поверху ви бачили б буревійну стихію, мов на тривимірному екрані нюйоркського Радіо Сіті.

Ви б коливалися в своєму мешканні, як коливаються гнізда на вершечках топіль.

Шум і рев буревію вдесятеро більший як гудіння важких літаків на летовищі Кеннеді чи О'Гара.

Отак, хоч і сподівано, білу снігову казку, питоменну січневим дням, розвіяло дикістю стихії, обідрано з тихої краси, кинено в брудну калюжу.

Вікна протилежного „хмаросягу" обліплені людськими обличчями. Вони, як і я, з тривогою споглядають вниз, слідкують за живчиком життя. Воно гей би завмерло. Ось, хтось відважний, зігнувшись бубликом, прямує до свого авта. Ще крок, ще два, і він, поковзнувшись, лежить простягнутий на дорозі. Чиїсь милосердні руки дають потерпілому підмогу, та він лежить, неспроможний звестися на ноги. Каретка швидкої допомоги транспортує хворого до лікарні.

Тут і там пари заблуканих подорожніх змагаються з дикими вітрами, чіпляються огорожі, ловляться з другими за руки, падають, піднімаються, сунуться гей би на колінах, то знову встають і пропихаються далі.

Загрузлий в сніги автобус стоїть спокійно впоперек головної дороги, порожній і мовчазний, відмовившись від щоденної тури. Дехто, шкодуючи авта, старається його відкопати, якось відгребти від льоду, що в скорому часі з дощу замінився в кришталі. Даремні труди.

А вітер такий, що зразу збиває з ніг, що гне молоді деревини, та вони, сповнені юністю, не здаються стихії.

Жовтими, синіми, пестрими, легкими метеликами плигають час-до-часу жіночі парасольки, мов забавки маленькі, що їх грізний буревій підхопив на дужі крила.

Мужеські чорні парасолі пошматовані завірюхою крячуть воронами уздовж пустих хідників, виблискують дротами — хрястками обдертих крил...

Ось так, розшаліла, розлючена, розгнівана природа показує свою силу, свою міць і владу над мізерною, слабкою людиною, бо ніяке атомове стрільно, ніяка компюторська машина і найгеніяльніший ум не в силі звоювати Божої Природи.

Богдан Певний

ВІД СЮЖЕТУ ДО СТИЛЮ

(Про шукання за самобутністю в українському мистецтві)

(4)

В архітектурі монументальним проявом згаданих шукань було спорудження у 1903-07 роках будинку Губернського Земства в Полтаві за проєктом молодого тоді архітекта Василя Кричевського (1873-1952). У виготовленні проєктів для будинку Полтавського Земства, як тепер він загально відомий, Василь Кричевський застосував старі традиційні українські форми не лише у загальному плянуванні будови, але і у найменших деталях. На жаль, сам внутрішній розпис не був виконаний за проєктом Василя Кричевського. Його доручено двом видатним мистцям, Сергієві Васильківському й Іванові Їжакевичові (1864-1962). У 1901-08 роках Сергій Васильківський працював над картинами для Полтавського Земства — „Вибори полковником Мартина Пушкаря", „Козак Голота" і „Чумацький Ромаданівський шлях".

Як тут підкреслено, українському малярству другої половини XIX століття і початку XX, можна закинути зосередження надто великої уваги на ілюстративности. Дивним збігом обставин саме з фактичної ілюстрації, з графічного оформлення книжки, почалося шукання за формою творчости.

Ще у ілюстраціях до альбому „З української давнини" 1900 року мистці Сергій Васильківський і Микола Самокиша цілковито орієнтуються на сюжет. Це також відноситься до творчости Амврозія Ждахи-Смаглія (1885-1927), автора надзвичайно популярних листівок з ілюстраціями до народних пісень у супроводі текстів і нот, друкованих за кордоном і масово росповсюджуваних в Україні у 1911-14 роках. Вони були помітним фактором у національному пробудженні українського народу.

Справжній розцвіт українського графічного мистецтва з пошуками за стилевим його обличчям пов'язані з творчістю Василя Кричевського і Юрія Нарбута (1886-1920). В обкладинках Кричевського до книги історика Михайла Грушевського „Культурно-національний рух на Україні в XVI-XVII віці" 1912 року, а то і ще раніше в універсальній обкладинці з 1911 року до видань Української Видавничої Спілки, Київ-Львів, і Нарбута до книги Степана Лукомського „Давня архітектура Галичини" 1915 року, за основу стилевого оформлення взято поєднання найновіших тогочасних графічних здобутків з традицією українських стародруків, народного орнаменту та станкової графіки козацького барокко.

Багатогранний талант Василя Кричевського і його постійні творчі шукання чи не у всіх можливих галузях мистецтва не дозволяли йому довше зупинитися на одному стилевому осязі. Він працював, починаючи від оформлення українського національного гербу тризуба, за основу якого взяв династичний знак князя Володимира Великого, до обкладинки роману Юрія Яновського „Майстер корабля" 1928 року. Мабуть через оту різносторонність таланту Василя Кричевського народження нової української графіки мистецтвознавці пов'язують з його сучасником Юрієм Нарбутом. За відносно короткий час, від появи його „Малоросійського гербовика" 1914 року до передчасної смерти 1920 року, Юрій Нарбут поклав основи оригінальної концепції, з якою до сьогодні утотожнюють стилістичні особливості української графіки.

Творчість Юрія Нарбута охоплювала широкий круг графічного мистецтва — від стилізації української абетики, базованої на козацькому скорописі та барокко-вих стародруках, до цілком прикладної графічної праці у проєктуванні грошевих банкнотів і поштових марок Української Народної Республіки. Останні роки творчого життя Юрій Нарбут провів під владою большевиків, пробуючи рятувати свої стилеві надбання пристосуванням їх до висунутої формули — „соціялістичне змістом, національне формою". Його обкладинка до журналу „Солнце труда" 1919 року, на якій робітник-революціонер з рушницею в одній руці й молотом у другій на тлі червоної зірки, стилево нагадує козака з дереворізу 1622 року з книги Касіяна Саковича „Вірш на жалосний погреб Петра Конашевича Сагайдачного". Можливо через те совєтська критика довший час не могла визначити свого становища до творчости Нарбута — раз прославляючи його, то знову ж відсуваючи у тінь. Видана у Києві 1959 року монографія „Георгій Іванович Нарбут", пера відомого мистецтвознавця Платона Білецького, тенденційно розглядає творчість мистця — підкреслюючи його ранні роки у Петербурзі й стримано оцінюючи довершений і найбільше плодовитий період у Києві.

Найближчими послідовниками Нарбута були його учні Лесь Лозовський (1900-22), Марко Кирнарський (1893-1941) і Роберт Лісовський (н. 1893), який тепер перебуває в Англії. Вплив Нарбута помітний на творчості пізніших майстрів української графіки. Звідси виводили свою творчість два найвидатніші українські графіки періоду поміж двома світовими війнами — Анатолій Петрицький (1895-1964) та Павло Ковжун (1896-1939).

Хоч Петрицький жив на центральних землях України, під владою большевиків, а Ковжунові вдалося своєчасно виїхати до Львова, що був під окупацією Полщі — їх мистецтво єднало чимало спільних елементів. На початкових працях було ще видно вплив Нарбута, але згодом вони витворили свої власні манери з елементами кубізму, конструктивізму і експресіонізму.

Підсумовуючи сказане можна прийти до заключення, без бажання знецінювати великий вклад зроблений Юрієм Нарбутом, що стиль ним очолюваний не був лише твором його самого. Народження стилю, якому популярно приписано прикметник „український", не без шкоди іншим мистецьким течіям, було викликане духом епохи, бажанням підкреслити самобутність української культури, віддзеркалювати історичні події, ідеї хвилючі український народ. Більше того, — ставши активним учасником визвольної боротьби, нести з нею усі позитивні й неґативні консеквенції.

(Продовження буде)

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ

БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

Успіхи ювілейного Бенкету Менор Джуніор коледжу

(МДК). — Понад триста гостей, що заповнили авдиторію Менор Джуніор коледжу, в день врочистого бенкету, 12-го листопада, м. р., були мило заскочені святочним настроєм що сповіщав небувале свято. При столах, застелених синіми обрусами та прикрашеними свічниками і квітами, гості забавлялись у веселому оточенні друзів і знайомих, при коктейлах, що подавано годину перед вечерою.

О годині 6-ій вечора, розпочався бенкет. Тома Нюместер, голова Бенкетного комітету, привітав гостей, та повідомив, що прибули побажання від Генерального Заряду Сестер Василіянок в Римі, Італія, від Сенатора Ричарда Швайкера і від А. Роселл Паркергавза, голови Комісарів Монтґомері Кавнті. Пан Нюместер представив господаря бенкету, монсеньйора Роберта Москаля, канцлера Архієпархії у Філядельфії. На заклик господаря бенкету, гості обмінялись тостом, щоб Менор коледж надальше втішався успіхами та добробутом. Потому почалась вечеря, що її доставили постачальники Імперіял Компані.

При кінці вечері, побажання успіху коледжові передали стейтовий сенатор Вілмонт І. Флеминг англійською мовою і д-р Петро Г. Стерчо українською мовою. Д-р Стерчо виступав як голова УККА Відділу у Філядельфії. Головним промовцем свята була д-р Ірина Пилипчак Матейко, колишня абсольвентка Менору. Доктор Матейко з'ясувала початки та успіхи коледжу напротязі тридцяти років існування, а осібно натякнула на наслідки впливу вчителів в Менор на її вишколення та провід її підходу до життя. Промову закінчила д-р Матейко побажанням ще більших успіхів коледжу в захованні традицій й спадщини України і в виховній праці в майбутньому.

Слідувало відзначення колишніх президентів коледжу. Господар свята, монсеньйор Москаль, представив Мати Марію Должицьку, першого президента коледжу, С. Єроніму Роман, Сестру Ефрозину Дзівечка і С. Ольґу Кіш, та попросив Їх Ексцеленцію, Кир Василя Лостена, Апостольського Адміністратора, до роздачі почесних грамот на вшанування їх років посвяти та проводу як президентів коледжу. Мати Теодозія, провінціяльна настоятелька Сестер Василіянок прийняла відзнаку в імені Сестри Ольги, що була перешкоджена і не могла прибути на бенкет.

Мати Марія, в короткій промові, пригадала гостям її участь в початках заснування коледжу, враз із Матір'ю Йосафатою Теодорович, основницею коледжу, у виконанні бажання бл. п. Митрополита Константина Богачевського, щоб постала інституція для вищого вишколення панночок українського роду. Мати Марія порівняла початки Менору з 11 панночками до 402 студентів що під цю пору, побирають лекції на таких курсах де вчать на дентистичних асистентів, судових промовців і нерухомого майна, крім традиційних курсів академічних і секретарських, а головно із великим задоволенням натякнула про оснування Українського Культурного Осередку і Музею, президентом коледжу С. М. Клярою і академічним деканом С. Дією і Адміністрацією коледжу, та цим чином запевнення заховання традицій України в майбутньому.

С. М. Кляра, президент, висловила подяку присутнім, кажучи: „Щиру подяку складаємо Богові, що надхнув цих осіб збудувати для будуччини української спільноти і спільноти взагалі...і за всіх наших відданих приятелів, що так щедро піддержують розвій Менору, продовж тридцяти років''. Дальше із зворушенням признала працю колишніх президентів Менору словами:

„Нині, в пам'ять великого Василіянина, Священомученика св. Йосафата, пригадуємо, ніжно із любов'ю, основницю Менору, Матір Йосафату Теодорович. З вдячністю приймаємо і визнаємо солідне заснування Менору, що його доконали М. Йосафата і М. Марія. З вдячністю признаємо щедрі зусилля і посвятний провід президентів коледжу, що продовжували працю М. Йосафати і М. Марії, першого президента коледжу. Складаємо Вам щиру подяку М. Маріє, С. Ефрозино, С. Єронімо і С. Ольго, і молимо Бога, щоб надалі Вас усіх благословив.''.

Пан Нюместер, рівнож висловив признання і подяку Їх Ексцеленції, Кир Василеві, сенаторові Флеминґові д-ві Стерчові, монсеньйорові Москалеві, д-ві Матейко, колишнім президентам і поточному президентові С. Клярі, представникам українських і інших організацій, та всім гостям та знайомим.

Завершивши промови і признання, Сестра Антонія Анна, член Бенкетного комітету, висловила в українській і англійській мовах, в імені Сестер Василіянок та Адміністрації коледжу, всім гостям, подяку за піддержку і присутність на торжестві, зокрема згадавши п. Нюместера за його посвяту і щиру працю, щоб бенкет вийшов якнайкраще.

Першу частину свята закінчено молитвою, що її провів о. монсеньйор Йосиф Федорик, голова Дорадчої Ради Менору. Потім гостям подано солодке і каву. Слідував баль. Ансамбль „Ізмараґд'' під проводом директора Юрія Гірняка, достачив добірну музику до танців. Гості весело забавлялись до 1-ої ранку.

Гості, що звеличили свято в день ювілею — це Владика Василь, Мати Теодозія, ЧСВВ, провінціяльна настоятелька СС Василіянок. Представники Ради Директорів: новообраний голова Тома Линч, віцепрезидент Банку Індустріял Валлей з Дженкінтавну, Па., Михайло Смілий із Систем Загального Забезпечення; Сестра Вернарда, директорка школи св. Миколи, Філядельфія; Сестра Доротея Анна, директорка Академії св. Василія; Сестра Павля, настоятелька манастиря св. Василія, Факс Чейс; між присутніми була членка Ради Директорів Сестра Хризанта, новообрана генеральна дорадниця в Римі.

Члени Дорадчої Ради Менору: монсеньйор Йосип Федорек, голова; д-р Татіянна Цізик; д-р Михайло Димицький; д-р Ілія Прончик; д-р Василь Салак; Тома Нюместер; Ленард Мазур; Анна Кічула; Саломія Мидловець. Між присутніми були колишні члени Ради монс. Митрат Степан Тиханський і Евген Рогач. Представники українських організацій: о. Тарас Лончина, від Українського Католицького Університету в Римі; д-р Романа Навроцька — Релігійної Асоціяції св. Софії при Українській Католицькій Церкві; Андрій Бойко і Михайло Длябога, диретор хору „Прометей''; Іларій Мазепа від Української Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч''; д-р Василь Салак, д-р Алекс Білик, Мирон Білас — від Української Щадниці; Іван Скальчук — головний контролер УНСоюзу; Петро Хорів — від Осередку Українських Спортовців „Тризуб''; д-р Наталя Пазуняк — Асоціяції Українських Університетських Професорів; Панство Миколи Бойчуки — Українського Народного Союзу і Народної Волі; д-р Роман Максимович — Наукового Товариства ім. Тараса Шевченка; пан Баранецький — головний секретар, і Стефанія Вовчок — головна секретарка „Провидіння''; Люба Сілецька — голова Об'єднання Жінок ООЧСУ.

Представники інших організацій: панство Алойзій Каммінгз Академії св. Василія, Т-во Батьків; Юдита Магнавіта-Алюмнів Менору — голова; п. Й Мґлафлин-Бенефишал Щадничого Банку;Сестри Служебниці Непорочної Марії в Філядельфії.
фії.

Українським політв'язням...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

личному й Калинцеві новими строками за „передачу інформацій з табору'', особливо шорстка і пряма була розмова з Калинцем. Каґебісти підозрівають, начебто на основі оперативних фактів, що інформації передаються шляхом проковтнутих капсуль.

10 серпня — Світличному сконфіскували рукопис вірша Плужника (написаного в СССР у 60-их роках!). Причина конфіскати: „підозрілий своїм змістом матеріял''.

У зоні трапився один випадок завошивлення. Не застосовано ніяких загальних заходів профілактики тощо.

12 серпня — На вечерю була гнила, смердяча риба в зупі.

21 серпня — У Світличного гострий біль нирок. Його не перевіряли, лікують „символічно''.

26 вересня — Наглядач Ротенко доручив Світличному полоти буряни (під час болів).

29 серпня — У зоні відбулася одноденна протестна голодівка з приводу введеної заборони брати зі собою на роботу будь-які харчі. Голодували: Мятик, Жукаускас, Саркисян, Козачков, Глузман, Ковальов Монастирський, Калинець, Гриньків, Демидів, Сапеляк, Світличний, Попадиченко, Сергієнко. Плумпа, Слободян та інші написали протестну заяву міністрові юстиції СССР, Теребілову. Плумпа голодував повну добу.

27 серпня — Під час важення харчів, яке робив офіцер Рак (по одному кілограмові, з особистих пересилок), в'язень Слободян попросив видати йому приблизно 200 грамів більше. Рак відмовив, на що Слободян порівняв це з поведінкою наглядачів у фашистських концтаборах.

31 серпня — За кару Слободяна позбавили ларька.

Майор Федоров загрозив Плумпі скороченням зустрічей з членами родини до мінімума за те, що він розмовляє з адміністрацією виключно литовською мовою.

2 вересня — Монастирському при виході на роботу забрали хліб; склали рапорт.

7 вересня — З табору, невідомо куди, повезли Димшица, Світличного і Сапеляка.

3 жовтня — В. Лісовий повернувся в зону з київської тюрми КҐБ.

4 жовтня — Почалася голодівка з приводу конференції в Београді. З цієї нагоди ми вислали заяви до Президії Верховної Ради СССР, але тому, що це незаконно, їх переслано до прокуратури РСФСР. Голодували цілу добу: Калинець, Монастирський, Зальмансон, Абинькин, Глузман і Мухаметшин. П'ять діб голодували: Гриньків, Демидів, Сергієнко, Ковалів, Саркисян, Мятик, Жукаускас, Казачков. Слободян захворів і тому не голодував, але написав протестну заяву.

6 жовтня — Вечером Калинець післав заяву начальникові табору в обороні Ковалева, якого після чотироденної голодівки післали до кочегарні на 12-годинну зміну.

25 серпня — До зони приїхав новий в'язень — Говдун Юрій Іванович, українець, засуджений Чернівецьким обласним судом в грудні 1976 року „за війну'' (про суд писалося в газетах).

18 жовтня — Майор Федоров заявив Калинцеві, що його заяву переглянули, але не будуть творити умов для нормального часу сну робітникам другої зміни, та, що „приклад 35 зони не є для нас вказівкою''. При тому капітан Нелитович заявив Калинцеві, що „ми не будемо випускати нікого на Захід, не надійтеся на виїзд''. Нелитович не покликався на ніяке джерело своїх інформацій.

16 жовтня — Івана Світличного привезли до зони.

Від жовтня до 10 листопада — Припинили побачення і офіційно не повідомили про причини. Однак за неофіційним джерелом (офіцер табору) стало відомо, що причина — святкування 60-річчя Жовтневої революції.

МЮНХЕНСЬКИЙ ПРОЄКТ

(Закінчення зі ст. 2-ої)

зустріч нашої академічної молоді з різних континентів та держав для спільного побування, пізнання та виміни думок і досвідів. Це дійсно жива зустріч України, якої не слід відмовити нашій молоді, яка дуже часто живе у відірванні від українського наукового чи суспільного середовища. В цьогорічних викладах слідуючі професори американських університетів приймають участь: М. Богатюк, С. Горак, І. Каменецький, Ш. Еванс, А. Ляндсберґіс, О. Квірмбах і М. Степаненко.

Студенти проживатимуть в гостинному гуртожитку „Рідна Школа'', недалеко від будинку УВУ. Там же товариське життя ніколи не вгасає, і ті, що там перебували, можуть це тільки потвердити.

Стипендійний фонд Центрального Мічіґенського Університету, а також стипендії, спонзоровані УААУП і українськими організаціями, зможуть фінансово допомагати тим студентам, які мають високі наукові оцінки, бажання студіювати, але не в силі покрити всіх витрат.

Було б дійсно побажаним, щоб батьки, як і вся українська громада, зрозуміли вартість „Мюнхенського проєкту'' і піддержали цей шляхетний і так потрібний засіб вдержування нашої молоді при українській культурі та ідентичності. За інформаціями треба звертатися на адресу: Professor Ihor Kamenetsky, Dept. of Political Science, Central Michigan University, Mr. Pleasant, Michigan 48859

Пам'яті проф. Миколи Остап'яка

сл. п. проф. Микола Остап'як

Філядельфійський Осередок НТШ та вся українська спільнота, понесли чергову велику втрату. У п'ятницю, 11-го листопада м.р., тут помер ненадійно сл.п. проф. Микола Остап'як на 77-му році життя. Він був співосновником Філядельфійського Осередку НТШ, й протягом останніх 20 років там проявляв живу, провідну, й наукову діяльність. Був також членом „Обнови", та багатьох інших товариств. Мав надзвичайно спокійну, й конструктивну вдачу, та був всеціло відданий справі визволення України, за яку він боровся у рядах славної УГА, будучи тільки 17-ти річним юнаком. Покійний був широковідомий зі своєї суспільно-громадської та наукової діяльности, але покищо тут обмежимось тільки до звідомлення про перебіг панахиди й похорону.

Панахиду відправлено ввечері, 18-го листопада у похоронному заведенні п-ва Насевичів, що її відправив о. митрат Мирослав Харина, в асисті о. крилошанина Томи Бариляка, та о. проф. Михайла Пирога. По панахиді Покійного прощали на вічний спочинок: редактор Стефан Конрад — від Об'єднання Бувших Вояків Українців, д-р Володимир Луцишин — від УГА, д-р Микола Ценко — від колишніх мешканців табору у Байройті, д-р Іван Скальчук — від УНСоюзу, д-р Леся Кисілевська-Ткач — від колишніх студентів таборової гімназії у Байройті, де покійний учителював, та д-р Володимир Бачинський — від „Обнови". й Т-ва ім. св. Софії.

У суботу, 19-го листопада тіло Покійного перевезено до церкви св. Йосафата на Франкфорті, де о. митрат Мирослав Харина відправив Службу Божу, в асисті о. крилошанина Томи Бариляка, о. проф. Михайло Пирога, та о. Романа Мірчука. Після Служби Божої о. митрат Харина виголосив змістовну промову, вказуючи на те, що Покійний був прикладним мужем, батьком, членом нашої церкви й спільноти, та визначним науковцем. Був глибоко віруючим християнином та справжнім українським патріотом.

З церкви тіло Покійного перевезено на український католицький цвинтар на Факсчейсі, де Покійного прощав брат Василь Остап'як, з Торонта, — від родини. Голова місцевого Філядельфійського Відділу УККА д-р Петро Стерчо прощав Покійного від української спільноти міста Філядельфії, й на сам останок Покійного попрощав д-р Михайло Диміцький — від місцевого Осередку НТШ, де Покійний проявляв живу, провідну діяльність від самого початку заснування Осередка, тобто від 28-го листопада 1957 р., до дня своєї смерти.

Замість квітів на могилу

Після похорону, на прийнятті у ресторані „Дуганс", дехто з родини Покійного та його знайомих, виявив бажання щоб скласти даток на НТШ, тим способом утривалюючи пам'ять Покійного. Даток склали: Дмитро Остап'як — 20.00 дол., Оксана Чорнієвич — 10.00 дол., Ярослава Козій — 25.00 дол. та д-р Михайло Диміцький — 25.00 дол.

Якщо б ще хтось рішився вшанувати Покійного датком на НТШ, то проситься вислати на адресу: Shevchenko Scientific Society, Phila Branch, 5107 N. 11-th Street, Philadelphia, Pa. 19111.

Д-р Михайло Диміцький

ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ, СПИСОК Ч. 4-77

Відд.	Прізвище, ім'я	Сума	Відд.	Прізвище, ім'я	Сума
432	О. А. Хомяк	$ 10.00	432	Петрух В.	6.00
432	Капаловський А.	5.30	432	Петрух М.	6.00
432	Оверко І.	1.50	432	Команецький А.	11.20
432	Щур С.	1.50	432	Марко І. І.	10.00
432	Зорич Б.	3.00	432	Ільків А.	2.75
432	Ґонта С.	4.75	432	Ковч Д.	5.40
432	Онищук Й.	4.50	432	Ковалик Б.	5.30
432	Мастикач К.	4.35	432	Філ Л.	10.40
432	Шулга П.	4.35	432	Коханська Н.	3.30
432	Гуменюк Т.	8.70	432	Ковалик Д. А.	3.15
432	Криштальський Ґ.	8.40	432	Фірман М.	6.00
432	Яворський С.	4.05	432	Коваль К. А.	5.70
432	Левицький Н.	7.80	432	Ковалик М.	2.70
432	Левицький В.	7.80	432	Прибитківська Л.	7.65
432	Ковальчик О.	7.20	432	Олійник О.	4.00
432	Пришляк С.	7.20	432	Грубі Т.	3.70
432	Проданик Д. І.	6.90	432	Грубі Л.	370

Сума проголошених чеків .... $ 194.25
Раніше проголошених 48,704.28

Разом: .... $ 48,898.53

Замість квітів на могилу
бл. п. Дарії Сіяк-Кубійович
складаємо 50.00 долярів
на потреби НТШ в Сарселі.
Степанія й Василь НАДРАҐА
Уляна й інж. Іван СОСЬ

В пам'ять нашої Дорогої Кузинки
бл. п. Стефи Криницької
складаємо 100.00 долярів
на Фундацію УВУ.
Д-р Роман і Ольга МОРОЗИ

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. Богдана Бідяка
невтомного ентузіяста хорового мистецтва
на Фонд „Молодої Думки"
25.00 долярів складає
Катедральний Хор „Славута"
Чікаґо, Ілл.

Замість квітів на свіжу могилу
св. п. проф. Сергія Бервіцького
зложили на Укр. Академію в Ню Йорку, на Семінарію св. Софії в Бавнд Бруку та на Фонд д-ра Володимира Залозецького:
25.00 дол. — Стефан Петряник; по 20.00 дол. — Архиєпископ Орест, Ірина і Микола Шпитко, Віра і Остап Погорецькі, Люба і Теодор Гошко, Марія і Василь Танасійчук, Галина і Михайло Козак, Володимир Козак Бервицький, Катерина і Борис Онуфрейчук, О. Неділко, Міра Харжевська; 15.00 дол. — Любов Дражевська; по 10.00 дол. — о. Іван і Ірина Ткачук, Алла і проф. Нищадименко, Олександра Бражник, проф. Іван Паливода, Андрій Ключко, Зеновія Роговська, Зеновія Бервицька; 6.00 дол. — Ганна Шерей; по 5.00 дол. — Віталій Білинський, Анна Черкасій, о. Вол. Базилевський; 3.00 дол. — п-ні Зотовська; 2.00 дол. — Павло Островерха.
Нехай пам'ять про нього не загине!

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього, дня 5-го вересня 1977 року,
ненадійно відійшов у Життя Вічне
наш Найдорожчий й Невіджалуваний
МУЖ, БАТЬКО й БРАТ
бл. п.
ЯРОСЛАВ ЯВОРСЬКИЙ

Прибиті важким горем цією дорогою висловлюємо щиру подяку всім нашим Приятелям, Знайомим і Тим, що прибули з далеких сторін, щоб віддати Йому останню пошану.

Найсердечніша подяка Високопреподобному Пароxові церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж. о. Кучмякові за відправлення Панахиди, Служби Божої та всіх похоронних відправ.

Наше щире спасибіг Організації Пласт, за гарно зорганізовану участь в часі Панахиди, як також Друзям-Пластунам за несення Домовини.

Висловлюємо щиру подяку за прощальні й зворушливі промови під час Панахиди — п. проф. М. Цяпці від Т-ва Самопоміч, п. інж. Т. Дурбакові від Пласту, Пластприяту і Пластової Фундації, якої Покійний був головою та відданим працівником до останньої хвилини свого життя, п. д-рові С. Ворохові, п. д-рові Богданському від Об'єднання Українських Купців, Підприємців і Професіоналістів та п. О. Голинському від Українського Конґресового Комітету Америки.

Щира дяка п. прем'єрові Ревасві, за його зворушливу прощальну промову над могилою, як також за переведення тризни. Рівнож дякуємо за цінні промови в часі тризни п. д-рові С. Ворохові від Патріяршого Фонду, п. інж. Семанишинові від Управи і Директорів Народного Дому, п. д-рові М. Чировському від Приятелів, п. редакторові В. Пасічнякові від Патріярхату, п-ні Е. Цяпці, як співпраціниці й п-ні Богданській від бідних Сирід, які в своїх теплих словах підчеркували шляхетність характеру Покійного, як людини, як громадянина і як професійного підприємця.

Церковному Хорові при церкві св. Івана Хрестителя і його диригентові п. Михайлові Добошові сердечна подяка за відспівання Служби Божої й всіх похоронних відправ.

Наша найщиріша подяка Рідним, Приятелям та Знайомим за участь в похоронних обрядах, а зокрема Тим, що прощали Покійного квітами, чи замість квітів жертвували на добродійні цілі. Дякуємо всім Тим, що так численно пожертвували на Служби Божі, як також за співчуттям, що їх висловили особисто чи писемно. Безмежна дяка всім Тим, що спішили нам зі своєю допомогою, щоб влегшити нам наш безмежний біль та були з нами в час нашого великого горя. Товариствам, до яких Покійний належав, дуже дякуємо за повідомлення в пресі й за некрологи.

Дякуємо цілій нашій й позамісцевій Громаді, яка своєю численною участю щиро та сердечно відпровадила Покійного на Вічний Спочинок.

Щира дяка похоронному заведенню Литвин і Литвин, за взірцеве переведення похорону.

Хай Всевишній сторицею Вас усіх нагородить та благословить за Ваші добрі серця.

Замість квітів, зібрані пожертви передано на

Патріярший Фонд	$ 849.00
Пластову Фундацію	720.00
Сиріт	475.00
Разом	$2,044.00

В глибокому смутку:
дружина — ОСИПА
син — ЮРІЙ з дружиною МАРІЙКОЮ
син — ОЛЕКСАНДЕР

Ділимося сумною вісткою з Націоналістами й Українською Громадськістю в Україні і на чужині, що 20-го січня 1978 року, на 62-му році життя, після важкої недуги, відійшов від нас у Клівленді-Парма, Огайо

сл. п.
ВОЛОДИМИР ХОМА (КАРЛО)

Провідний член Організації Українських Націоналістів (р), політичний в'язень большевицьких тюрем, визначний працівник Служби Безпеки ОУН в Україні, Старшина Української Повстанської Армії, який вславився своїми хоробрими бойовими чинами у визвольній війні УПА проти московських, німецьких і польських червоних окупантів.

Покійний визначався у своїй бойовій діяльності в Україні особливою відвагою й одночасно благородною ґуманністю і справедливістю.

Висловлюємо горем прибитій Родині Покійного наше глибоке співчуття.

ВІЧНА І СЛАВНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ПОХОРОН відбувся в понеділок, 23 січня 1978 р., о год. 10-ій рано на цвинтарі св. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Провід Організації Українських Націоналістів

З Божого призначення відійшов від нас, на 49-му році життя,
10-го січня 1978 року
наш Найдорожчий СИН, БРАТ, ШВАҐЕР і ВУЙКО
бл. п.
ВОЛОДИМИР ПРИСЯЖНЮК

Народжений в містечку Товмачі коло Станиславова, Україна. Під час Другої світової війни перебував у Німеччині, а в 1949 році виїхав до Америки.

В глибокому смутку залишив:
батька — ДМИТРА
маму — АНТОНІНУ
брата — ЯРЕМУ з дружиною СТЕФАНІЄЮ
і дітьми: ЗЕНЕЮ, ЯРЕМОЮ і МАРКОМ
Ближчу і дальшу Родину в Америці, Канаді, Німеччині, Польщі і на Україні

ПОДЯКА

Щиро дякуємо Всечеснішому Отцеві Пароxові Української Католицької Церкви в Гемтремку Отцеві І. Лотоцькому за відправлення Панахид і переведення цілого похорону.

Також дякуємо всім Учасникам похорону за відпровадження Покійного на цвинтар Мавнт Олівет.

Дякуємо Всім за св. молитви, квіти, датки на Св. Літургії і вислови співчуття для Родини.

Як рівнож дякуємо похоронному заведенню Бугая за щирі професійні поради.

Хай Милосердний Господь нагородить Всіх сторицею.

РОДИНА

Відзначення 20-річчя існування СУА на терені Пассейку

Пассейк, Н. Дж. — У неділю 20-го листопада м. р., 70 Відділ Союзу Українок своїм ,,Чайним Вечором'' величаво відзначив своє 20-річчя існування на нашому терені. Понад 200 осіб, засівши за столами були свідками надзвичайно вдалого культурного вечора присвяченого саме 20-річчю існування 70 Відділу СУА. На сцені пишався чудовий золотий тризуб на голубому полі, над яким був напис по-англійськи, а на долині по-українськи — СУА. Вечір відкрила голова цього Відділу Ліда Козак, яка у своєму привітному слові сказала, що 70-ий Відділ СУА нараховує під цю пору 60 членів. Треба тут сказати, що на нашому терені існує ще Відділ СУА 18. З нагоди відзначення 20-річчя існування 70 Відділу, його завданням буде посилити працю, постаратися про заснування нових Відділів та з новими зусиллями та ідеями приступити до посиленої дальшої праці.

Опісля до слова голова попросила Лесю Порохняк культурно-освітню референтку, яка виголосила змістовний реферат, підкресливши, що буде говорити не про поодинокі фази в житті Відділу, а загально в цілості про його непосильну працю на всіх відтинках нашого культурно-суспільного навіть політичного життя. Бож це референтура основана на християнській етиці, і тому в засяг її входила охорона людини. Згадала, що Головна Управа видає свій журнал, а останнім досягненням було заснування Українського Народного Музею в Ню Йорку.

70 Відділ засновано в Пассейку в 1957 році й дано йому ім'я Віри Бабенко, і він зразу включився в культурно-громадське життя. Створено хор, танцювальну групу під проводом інж. В. Бакальця. Члени Відділу брали участь у відслоненні пам'ятника Т. Шевченкові у Вашінгтоні, а в Пассейку — у відкритті парку ім. Т. Шевченка, а крім того участь у різних конвенціях. Відділ має свою представницю при УККА. Заходами Відділу на цьому терені виступали із своїми творами письменниці та письменники: Ганна Черінь, Леся Храплива, Богдан Нижанківський. Ірина Дибко, І. Керницький-Ікер, та І.Коно нів, Йосиф Гірняк — останні мистці сцени, як і пані Гнотів, К. Яворська, п-і, З. Петеш та маестро Б. Божемський. Відділ не забував і про наших залишенців і спішив їм з допомогою чи то до Німеччини, чи Бразилії, а крім того включився в акції ,,Церква в Потребі'', та з допомогою на інші національні цілі.

Згадавши про гамагання заснування третього Відділу на цьому терені, подякувала Управі Централі, що віддала залю для відзначення цього 20-річчя Відділу.

Програмою вечора вдало проводила Дарія Калатало. Прикро, що такі таланти якось не завважує громадянство. Вона по черзі вичислила всіх голів Відділу: Ірину Свистун, Марію Химинець, Марію Стефанів, Катерину Бук, Г. Бобеляк, Лесю Площанську і теперішню Лесю Козак, склавши подяку за їхню працю для Відділу. Відчитавши наступно деякі привіти, як від УККА, Пласту, Дарія Калатало покликала до слова голову Окружної Ради Олю Гнатейко, яка у короткому слові підкреслила значення існування СУА на нашому терені, колосальну його роботу, вплив на виховання нашої молоді. Кінчаючи своє слово, вона сказала було б побажанням засновувати нові Відділи й закликати молодь до них вступати. Відтак вона попросила до виступу знаного бандуриста Р. Левицького, який привітав Відділ від своєї дружини, що є головою 24 Відділу СУА. Роман Левицький відограв на кобзі ,,Мавку'' муз. Іваша, а опісля Г. Китастого ,,Виший мені сорочку'', а останню пісню лемківську.

Наступила атракційна точка: показ української народної ноші, що її власницею є Олександра Крупа з Гардфорду, якій належиться щира подяка від всіх, за її труд, що потрудилась і привезла убори жінкам. Цю Народну ношу пояснювала Зірка Рудик. Почала від себе, маючи стрій сучасної Івано-Франківської области. По черзі виходили на сцену дівчата і жінки, демонструючи різні одяги, а потім сходили із сцени та проходжувались поміж присутніми. І. Д. Бакалець представляла наше Закарпаття. Д. Галабурда — Гуцульщину, Марта Клюфас — Чернігівщину, Мартинюк — Борщів, Мирося Ваньо — Борщів, Ліда Крамарчук — Західню Україну, Дарію Лушняк — Західню Україну, Ліда Дяченко — Заліщики, Люба Остап — Заліщики, Зірка Яцикевич — Городенку. Викликана на сцену пані Крупа подякувала присутнім за таке тепле прийняття та побажала 70-му Відділові дальших успіхів в його праці.

Опісля на сцену вийшла співачка з Гардфорду Зеня Турянська, яка в супроводі фортепіяна Юдис Десенза відспівала кілька народних пісень. Захопленню не було кінця, голос сильний, чистий-металевий.

Пані Дарія Калатало під час перекуски забавляла присутніх свого укладу білим віршем. В супроводі гітари Дарії Бакалець вона проспівала свого укладу коломийки, в яких пробивалась й гостра сатира і гумор. В своїх коломийках вона торкнулася грані всього нашого суспільно-культурного та політичного життя. Виступ Дарії Калатало, що його присутні сприймали з таким захопленням був знаменитий.

Дарія Калатало ще раз покликала Р. Левицького на сцену, який прочитав гумореску ,,Вина'' (перша частина) (друга частина) ,,Кара''. При кінці Роман Левицький проспівав пісню ,,Дівоча пригода''. Голова СУА Л. Козак дякувала артистам за виступи і 18-му Відділові за допомогу.

Відзначенням 20-річчя існування 70 Відділу СУА пройшло у назвичайно теплій, культурній атмосфері що треба завдячувати Л. Порохняк, культурно-освітній референтці.

Петро Ямняк

Увага! Увага!

ВЖЕ ПОЯВИЛАСЯ ДРУКОМ КНИЖКА

Івана Мартинюка

МОЄ РІДНЕ СЕЛО ЦЕНІВ у Бережанщині

CENIV — MY NATIVE VILLAGE in the County of Berezhany

Книжка у твердій темно-коралевій полотняній обгордці із золотими літерами роботи мистця — сина автора інж. ОСИПА МАРТИНЮКА

624 сторінок. Ціна 20.00 дол. з пересилкою

Книжка цікава. В ній широкий огляд історії, побуту, звичаїв та обичаїв, які плекали українські селяни в Галичині. Ілюстрована історичними пам'ятками, стародавнім сільсько-господарським знаряддям і двома географічними мапами.

Замовляти: книгарський відділ при „СВОБОДІ"
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 5% стейтового податку.

ПРЕДСТАВНИКИ ЦЕНТРАЛІ...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

та з'ясування напрямних діяльности УККА, Митрополит Йосиф широко насвітлив церковне розуміння і підхід до справи Патріярхату УКЦеркви та співпраці між духовними й світськими чинниками.

Владика Йосиф ствердив конечність і важливість корисної діяльности Українського Конгресового Комітету Америки для українського народу, зокрема в координуванні багатогранних ділянок праці й життя української спільноти в Америці, підкреслюючи, що наша Церква повинна причинитися до постійного розвитку УККА.

До проблем церковного життя, говорив Митрополит Йосиф, треба підходити спокійно й розсудливо, з належним зрозумінням і знанням цих проблем, бо хоч усі бажаємо і змагаємо до однієї цілі, помісности й Патріярхату УКЦеркви, одначе підбір методів дії і засобів для досягнення цілі є не раз діяметрально інший, що викликає непорозуміння, а то й розлад в церковному й громадському житті. У розв'язці трудних і наболілих проблем нашого церковного життя треба керуватись насамперед християнською любов'ю і покорою; треба керуватись розсудливістю й розумом, а не тільки самими емоціями й бажаннями; треба враховувати реальні можливості здійснення наших задумів у рамах канонічного правопорядку, на якому основується структура Католицької Церкви — говорив Владика Митрополит.

В основі непорозумінь і проблем лежить часто помилкове розуміння католиками політики Ватикану — у сфері світських концепцій та інтересів — твердив Митрополит Йосиф. З цього й випливає брак належного усвідомлення універсальної місії, ролі й відповідальности Папи на землі, як намісника Христа. Папа не є і не може бути противником українського чи будь-якого іншого народу. Ватикан, як державна формація, вдержує взаємени з різними народами, християнськими й нехристиянськими, захищаючи інтереси вірних і Церкви на землі. Усім нам треба працювати над поглибленням національної і релігійної свідомости української спільноти, над глибшим зрозумінням Євангелії. Не треба теж забувати — говорив Митрополит — і про те, скільки добра і заходів зробив Ватикан для розвитку нашої Церкви у вільному світі.

Стверджуючи поновно корисність і важливість праці УККА, а теж співпраці духовних і світських чинників, Митрополит Йосиф передав на потреби УККА свій Національний Даток в сумі — 500.00 дол., запрошуючи присутніх на перекуску.

Зустріч закінчено відспіванням ,,Многая Літа'' Владиці Митрополитові.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

УВАГА! УВАГА!

ІЗ НОВИХ ВИДАНЬ

Можна вже замовляти в книгарському відділі при „Свободі"

В ІМ'Я ПРАВДИ

Аналіза безпаралельної трагедії Української Галицької Армії.

Друге видання.

ЯРОСЛАВА ГРИНЕВИЧА

Ціна $2.00 з пересилкою.

"SVOBODA" BOOKSTORE
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 5% стейтового податку.

ІНСТИТУТ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ в США

з метою упорядкування правописної практики та уніфікації правопису еміграційних видань, видав ТРЕТІМ накладом довідник проф. д-ра П. Ковалева

Український ПРАВОПИС

Це підручник для учнів, студентів, учителів, журналістів, поетів, письменників, мовних коректорів і редакторів та всіх, хто користується писемною мовою.

Ціна: $3.50 ВКЛЮЧАЮЧИ ПЕРЕСИЛКУ

96 стор., 6" x 9", крейдяний папір, чіткий друк, витривала обгортка.

Вимагайте УКРАЇНСЬКИЙ ПРАВОПИС в усіх книгарнях або замовляйте безпосередньо в ІУМ, надіславши готівку, чек чи поштовий переказ (тільки в ам. долярах) на адресу:

UKRAINIAN LANGUAGE INSTITUTE
P.O. Box 54101, Linden Hill Station, New York 11354

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ В ЩОДЕННИКУ „СВОБОДА"

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки $3.00

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ за приватні концерти, бизнесові оголошення, (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т. д.) 5.00

ОГОЛОШЕННЯ НА 8 ШПАЛЬТ, без огляду на їх зміст по 5.00 долярів за кожний інч.

Якщо до оголошення включається знімку — коштуватиме додатково:

Фоторепродукція на одну шпальту .... $ 6.75
Фоторепродукція на дві шпальти 8.50
Фоторепродукція на три шпальти 10.00

ОГОЛОШЕННЯ НА ЧЕРГОВЕ ЧИСЛО (2 ДНІ ПЕРЕД ПОЯВОЮ) ПРИЙМАЄТЬСЯ ТІЛЬКИ ДО 10-ої ГОДИНИ ДНЯ.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ В АНГЛОМОВНОМУ ТИЖНЕВИКУ (недільне видання) Ukrainian Weekly

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки $ 5.00

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ за приватні концерти, бизнесові оголошення, (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т. д.) 7.00

Оголошення на чергове, недільне видання приймається до ПОНЕДІЛКА, ТІЛЬКИ до 12-ої ГОДИНИ ДНЯ.

ПОВІДОМЛЯЄТЬСЯ всі організації, установи і поодинокі особи, які довгують за оголошення, що адміністрація буде змушена відкинути чергове оголошення, ДОКИ НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ ПОПЕРЕДНІ РАХУНКИ.

Рівночасно з оголошенням, проситься надсилати НАЛЕЖНУ СУМУ.

ТЕЛЕФОНІЧНО ОГОЛОШЕННЯ ПРИЙМАЄТЬСЯ ЛИШЕ У НАГЛИХ ВИПАДКАХ.

✝ ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

АНТІН РОСОЛОВСЬКИЙ, член УНС Відд. 217 Б-ва св. Йосафата в Рочестері, Н. Й., помер 16 липня 1977 р. на 91-му р. життя. Нар. в 1886 р. в Україні і став членом УНС в 1915 р. Залишив у смутку дочку Марію, внучку Патрисію і брата в Україні та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 19 липня 1977 р. на цвинтарі Голлі Сепалчер в Рочестері, Н. Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Т. Кубарич, секр.

МАРІЯ ДОЧКО, членка УНС Відд. 74 Т-ва ім. Івана Франка в Ню Кастл, Па., померла 8 липня 1977 на 82 р. життя. Нар. в 1895 р. і стала чл. УНС в 1942 р. Залишила у смутку сина Івана та дочку Джені. Похорон відбувся 10 липня 1977 р., на цвинтарі св. Миколая в Ню Кестл, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

К. Ярема, секр.

ФЕВРОНІЯ ЦИМБАЛІСТА, членка УНС Відд. 218 Т-ва Сокіл в Кампбелл, Огайо, померла 20 липня 1977 на 80 р. життя. Нар. в 1898 р. в Україні і стала членкою УНС в 1961 р. Похорон відбувся 23 липня 1977 р. на цвинтарі св. Івана в Кампбелл, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

МИХАЙЛО КАПУСНЯК, член УНС Відд. 341 Т-ва ім. Ю. Головінського в Віндзор, Онт., Канада, помер 19 вересня 1977 р. на 58 р. життя. Нар. в с. Опімсько, пов. Сокаль, Україна і став чл. УНС 1961 р. Залишив у смутку двох синів, невістку і внуків. Похорон відбувся 22 вересня 1977 р. на цвинтарі св. Альфонса в Віндзорі, Онт.

Вічна Йому Пам'ять!

Ів. Хрін, секр.

ЮРІЙ КУЛЯС, член УНС Відд. 291 Т-ва ім. Т. Шевченка в Клівленді, Огайо, помер 5 липня 1977 на 25 р. життя. Нар. в 1952 р. в Клівленді, Огайо і став членом УНС в 1975 р. Залишив у смутку матір Татьяну і батька Йосифа. Похорон відбувся на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

Віра Напора, секр.

ГРИГОРІЙ МАСЛЮХ, член УНС Відд 342 Т-ва Запорожська Січ в Картереті, Н. Дж., помер 9 червня 1977 р. на 85 р. життя. Нар. в 1893 р. в Манастирці, Західня Україна і став членом УНС в 1935 р. Залишив у смутку дружину Марію, дочок Анну, Розалію, Дарію і Сильвію, синів Евстахія та Івана, 5 внуків. Похорон відбувся 11 червня 1977 р. на цвинтарі Кловер Парк Ліф в Вудбрідж, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

о. П. Мелех, секр.

МИХАЙЛО ЦИЦИК, член УНС Відд. 173 Б-ва св. Володимира у Вілмінгтоні, Дел., помер 5 липня 1977 р. на 59-му р. життя. Нар. в 1918 р. в Вілмінгтоні, Дел. і став чл. УНС в 1940 р. Залишив у смутку матір Анну. Похорон відбувся 9 липня 1977 р. на Катедральному цвинтарі в Вілмінгтоні, Дел.

Вічна Йому Пам'ять!

П. Щерба, секр.

МАРІЯ БУРИН, членка УНС Відд. 178 Сет-ва Пресв. Марії в Манчестері, Ню Гемпшер, померла 6 серпня 1977 р. Нар. в 1892 р. в Україні і стала чл. в 1929 р. Залишила у смутку сина Івана, дочок Анну, Рому, внука, правнучок і праправнуків. Похорон відбувся 8 серпня 1977 р. на цвинтарі Ст. Гедвігс в Бедфорд, Ню Гемпшер.

Вічна Їй Пам'ять!

Марія Беднарчик, секр.

АНДРІЙ БАҐАН, член УНС Відд. 174 Пластового в Детройті, Міч., помер 5 серпня 1977 р. на 73 році життя. Нар. в 1905 р. в Улючі, Україна і став чл. УНС в 1961 р. Залишив у смутку дві дочки Ольгу з мужем Франком, Стефанію з мужем Ярославом, сина Звенислава з дружиною Марісю та 7 внуків і ближчу та дальшу родину в Америці і Україні. Похорон відбувся 8 серпня 1977 р. на цвинтарі Оливної Гори в Детройті Міч.

Вічна Йому Пам'ять!

А. Слюсарчук, секр.

ОЛЕНА ГОЛОВІД, членка УНС Відд. 171 Т-ва ім. Лесі Українки в Джерзі Ситі, Н. Дж., померла 2 серпня 1977 на 79-му р. життя. Нар. в 1898 р. в с. Ляшки, пов. Ярослав, Украна і стала членкою УНС в 1959 р. Залишила у смутку дочку Мирославу Черни з мужем, Наталку Бучинську з мужем, сина Богдана Головіда, 6 внуків та дальшу родину в Америці і Україні. Похорон відбувся 4 серпня 1977 р. цвинтарі Кальварія в Ст. Петербург, Фльорида.

Вічна Їй Пам'ять!

Стела Расн, секр.

АГАФІЯ ПОЛЯНСЬКА, чл. УНС Відд. 3 Т-ва Запорозька Січ в Елизабет, Н. Дж., померла на 88 р. життя. Нар. в с. Куровичі, Зах. Україна і стала чл. УНС в 1915 р. Залишила у смутку приятелів і знайомих.

Вічна Їй Пам'ять!

М. Сухарський, секр.

КАТЕРИНА МОРАВСЬКА (КОВАЛЬЧУК), членка УНС Відд. 490 Т-ва ім. Івана Франка в Ірвінгтоні, Н. Дж., померла 1 липня 1977 р. на 87 р. життя. Нар. в 1889 р. в Збаражі, Україна і стала членкою УНС в 1940 р. Залишила у смутку дітей Евгенію Пасічник, Володимира Ковальчука і Олену Котца, 4 внуків і 9 правнуків. Похорон відбувся 5 липня 1977 р. на цвинтарі Файрмовнт в Ірвінгтоні, Н. Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Олена Чорномаз, секр.

BUSINESS OPPORTUNITY

CUSTOM MEAT PROCESSING LOCKER PLANT
with sausage kitchen & smoke house. Also Federal inspected slaughter house.
$75,000 for both.
(717) 224-4066 evenings.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

прийме негайно на різні околиці ЗСА і Канади на дуже корисних умовах праці

ОБЛАСНИХ ОРГАНІЗАТОРІВ

- Постійна праця. Запевнена платня. Соціальне, життьове і акцидентове забезпечення. Пенсійний фонд. Вакації.
- Першенство мають професійні асекураційні спеціялісти. Охочих працювати для УНСоюзу — перевишколимо.
- Зголошуйтеся листовно або телефонічно:

Ukrainian National Association
30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303
Tel.: N.J. (201) 451-2200 — N.Y. (212) 227-5250-1

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ"

На цьому місці друкуємо імена тих ВП. Громадян, що надіслали свою добровільну доплату до передплати та свою пожертву на фонд „Свободи" та її видань: англомовного „Українського Тижневика" і дитячого журналу „Веселка", і потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА, Ч. 13.

П. Андрусів, Рівергед	$50.00
М. Біда, Чікаґо	30.00
М. Микітчак, Бейсайд	25.00
О. Куницький, Ню Йорк	20.00
С. Павлишин, Мейпл Гайтс	15.00
О. Троян, Македонія	15.00
В. Даровський, Брідж-Вердун	10.00
Н. Калікіна. Вашінгтон	10.00
Д-р Б. Шебунчак, Монтклер	10.00
Г. Кушнір, Коговз	9.80
М. Андибур, Патстовн	5.00
В. Ардиковський, Колумбія	5.00
М. Бартошик, Сиракюз	5.00
Г. Н. Бздел, Елфрос	5.00
С. Блажків, Торонто	5.00
Н. Варій, Стретфорд	5.00
С. Гавриш, Філядельфія	5.00
В. Зарицький, Донеллен	5.00
С. Зеляцький, Вест Петерсон	5.00
Я. Кобилецький, Монтреаль	5.00
Л. Кобринський, Вілле Броссард	5.00
М. Корінець, Лос Анджелес	5.00
Я. Кравчук, Парма	5.00
І. Кусен, Філядельфія	5.00
Д. Микита, Фенікс	5.00
С. Михалько, Ґарфілд	5.00
І. Пиндус, Сиракюз	5.00
Б. і А. Покора, Іст Ґренбі	5.00
Б. Семців, Котедж Ситі,	5.00
С. Стефанів, Флінт	5.00
М. Терлецький, Кларкстон	5.00
В. Узвак, Сімсбури	5.00
В. Філіпкевич, Філядельфія	5.00
Н. Л. Хойнацька, Овк Форест	5.00
М. Чабан, Кліфтон	5.00
К. Шевчук, Бруклин	5.00
І. Щупляк, Джерзі Сити	5.00
І. Щур, Беніто	4.00
М. Березовський, Ортонвілл	3.00
І. Гнатів, Йонкерс	3.00
А. Дарчук, Піттсфілд	3.00
Г. Кузів, Вайяндотте,	3.00
Е. Кулик, Рочестер	3.00
С. Масловська, Берн	3.00
Н. Стефанів, Вілліямсбурґ	3.00
В. Б. Чолій, Йонкерс	3.00
О. Шандор, Петерсон	2.60
К. Корралес, Вайт Плейнс	2.50
В. Данец, Нюарк	2.20
Н. Білок, Рочестер	2.00
Д. Гнатов, Піттсбурґ	2.00
Н. Ґелецінська, Міннеаполіс	2.00
М. Дозорська, Ірі	2.00
А. Лось, Гемтремк	2.00
Ю. Луцишин, Річмонд Гілл	2.00
М. Лялюк, Ґлаусестер	2.00
О. Макар, Стерлінґ Гайтс	2.00
О. Олійник, Кергонксон	2.00
В. Пастушок, Честер	2.00
А. Пипюк, Аллентавн	2.00
Д. і А. Присяжнюк, Воррен	2.00
Р. Й. Тотос, Скарборо	2.00
С. Цимбала, Бруклин	2.00
Н. Юречків, Торонто	2.00
П. Гірняк, Чікаґо	1.00
Д. Заневич, Тандер Бей	1.00
М. Ласіка, Воррен	1.00
М. Сенко, Ню Брітейн	1.00
Т. Скоробогатий, Лодай	1.00
Ю. Стефаник, Едмонтон	1.00
інж. В. Яворський, Нюарк	1.00

REAL ESTATE

4.4 ACRE COUNTRY RESORT
Ideal if Gambling passes Sullivan Co.
Rest., Bar, 50 Rooms on Lake. $65,000.
By owner.
Call (914) 557-6361 or 8556

В УКРАЇНСЬКОМУ СЕЛІ НА ФЛОРИДІ
придбайте ділянку під хату.
50 x 110 .... від $5,000
85 x 120 .... від $7,500
100 x 110 на 2 родини $10,000
НОВІ ХАТИ
5 кімнат, лазничка, гараж, від $25,500.
7 кімнат, 2 лаз., ґараж на 2 авта від $40,500.
SUNNYLAND REALTY
Stephen Kowalchuk — Realtor
855 N. Park Ave., Apopka, Fla. 32703
(305) 886-3060

A. E. SMAL & Co.
REAL ESTATE & INSURANCE
1733 Springfield Avenue
Maplewood, N.J. 07040
(201) 761-7500
РЕКОМЕНДУЄ:
MAPLEWOOD — 1 род. з відновленою кухнею, 5 спалень, велика площа, догідна транспортація. — $49,800.
SHORT HILLS — Split level, 6 кімнат, 2½ лазнички, 2 ґаражі, центральне охолоджування, 2 викінч. кімнати у підвалі, низький податок. $87,900.
IRVINGTON — 3-род., в дуже доброму стані, 2 гаражі, близ. транспортації, низький завдаток. — $53,000.

HELP WANTED

DRIVERS WITH/WITHOUT CARS
Immediate employment in Queens. Reliable men and women interested in a job with security. We're the only private car service that offers benefits, medical and life insurance. Private owners can earn upward to $500 per week. We require drivers license and the willingness to learn and work. Apply between 10 am & 4 pm at
BUZZ-A-RIDE
148-22 Archer Avenue
Jamaica, N.Y.

MERCHANDISE SALE

СУБОТА
від 8 р. — 4 по пол.
ГУРТОВА ВИПРОДАЖ ШКІРЯНИХ ВИРОБІВ
Ніколи попередньо не було подано публіці.
Жіночі і чоловічі баранкові плащі.
Шкіряні — зі замші.
Баранковий жакет від $89.00
Жіночі шкіряні плащі від $69.00
Даром паркування з Вашим закупом при
327-329 West 37th St., N.Y.C.
CHIC IN LEATHER CORP.
512 Seventh Ave., 40th Floor
bet. 37 & 38 Sts.

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами
в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.
801 Springfied Avenue
IRVINGTON, N.J.
NEWARK, N.J.
ESsex 5-5555

ТАРЗАН, Ч. 7891. Даліля вдячна

Ну, Даліле! чи ти не боїшся, що ті малі „дикуни" можуть тебе з'їсти живцем?
Ой, будь тихо!

Я, Тарзане, ніколи не знала, що ті люди такі лагідні і привітливі!

Вдячна тобі за те, що не дав мені навести на них спустошення!